

KÚRIA

Bfv.II.1511/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. április 16. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Törvényszék 5.B.1238/2011/96. számú és a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.297/2013/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2013. május 21. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 5.B.1238/2011/96. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntetében (1978. évi IV. tv. - a továbbiakban korábbi Btk. - 282/A.§ (1) bek. IV. fordulója és (3) bek.) és magánokirat-hamisítás vétségében (korábbi Btk.276.§) amiért őt halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Fővárosi Törvényszék ítélete ellen a terhelt és védője által bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2014. április 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 3.Bf.297/2013/14. számú ítéletében a törvényszék ítéletét annyiban megváltoztatta, hogy a terhelt egészséget veszélyeztető bűncselekményét a 2012. C. tv. - a továbbiakban hatályos Btk. - 178.§ (1) bekezdésének III. és V. tételeibe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettének, a közbizalmat sértő bűncselekményét a hatályos

Btk.345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette. Rögzítette, hogy a terhelt a szabadságvesztés-büntetés kétharmad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A Fővárosi Törvényszék első fokú ítélete tényállásának történeti részében a következőket rögzítette:

1./

A terhelt 2009. év első felétől K1-es versenyek rendezésében vett részt, melyek során megismerkedett egy D. keresztnévű, ismeretlen személyazonosságú férfival, aki nagy tételben forgalmazott kábítószer. A D. nevű férfi felajánlotta a terheltnek, hogy 5.000 euró fizetség ellenében szállítson nagy tételben továbbértékesítésre szolgáló kábítószer H. országból M. országba.

A terhelt 2010. év első felében anyagi gondokkal küzdött, ezért vállalta, hogy barátnőjével, N. I.-vel történő nyaralását követően H. országba utazik és onnan a fenti feltételek szerint nagy mennyiségű kábítószer szállít az országba. A szállítás részleteiről a terhelt 2011. június első napjaiban egy ismeretlen személyazonosságú férfival állapodott meg, akinek a telefonszámát korábbi útján, pontosan meg nem állapítható személyazonosságú személyek bocsátották rendelkezésére.

A terhelt 2010. június 4-én hagyta el az országot, majd a megállapodásnak megfelelően, a nyaralást követően június 13-án N. I.-vel együtt H. országba utazott, ahol az ismeretlen személytől korábban kapott megbízás alapján aznap a D. keresztnévű személytől egy hátizsákban elhelyezve 9 db barna zacskóban 5823 gramm tömegű amfetamint tartalmazó, illetve 817,3 gramm tömegű kokaint tartalmazó kábítószer vett át abból a célból, hogy azt továbbértékesítés végett az országba szállítsa és az ismeretlen személyazonosságú megbízónak adja át.

A terhelt a kábítószer tartalmazó hátizsákot a barátnője, N. I. tulajdonát képező Seat Altea típusú személygépkocsiban a jobb első ülés mögött helyezte el, majd a gépkocsival, melyet N. I. vezetett, több országon keresztül utaztak vissza az országba. N. I.-nek nem volt tudomása arról, hogy a gépkocsijában a terhelt által elhelyezett hátizsák kábítószer tartalmaz.

Mielőtt az autóval a magyar határhoz értek, a terhelt kiszállt az autóból, magához véve a hátizsákot és gyalog kelt át a határon, és csak később szállt vissza a gépjárműbe, azt követően, hogy a határátkelőt elhagyták.

A Vám- és Pénzügyőrség Központi Járőrszolgálat parancsnokság

Bevetési Osztályának járőrei 2010. június 15. napján 20 óra 40 perckor az autópálya egyik pihenőhelyénél ellenőrzés alá vonták a Seat Altea típusú személygépkocsit, amelyben a terheltnél megtalálták a kábítószereket.

A terhelt által továbbértékesítésre szállított és tőle lefoglalt összesen 5823 gramm tömegű masszaszerű anyag $1694 \pm 8,1$ gramm amfetamin-bázist, a 817,3 gramm tömegű por $472,2 \pm 9,2$ gramm kokain-bázist tartalmazott, ami a jelentős mennyiség alsó határát külön-külön is meghaladja, annak legalább 169-szorosa, illet 11,8-szorosa.

2./

A terhelt a fentieken túl ismeretlen körülmények között továbbértékesítés céljából 12 csomagban összesen 10.953,7 gramm tömegű, $2674 \pm 2,1$ gramm amfetamin-bázist tartalmazó masszaszerű anyagot is megszerzett, melyet az általa bérelt lakásban tartott. A kábítószer a nyomozó hatóság a házkutatás során a kábítószer adagolására, csomagolására, hígítására szolgáló eszközökkel és anyagokkal együtt lefoglalta.

Az amfetamin és a kokain a Btk.286/A.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint kábítószernek minősül.

3./

A terhelt magát Sz. V.-nek kiadva, hamis személyi adatokkal 2009. január 7. napján lakásbérleti szerződést kötött egy ingatlanra a tulajdonossal. A terhelt a szerződés megkötésekor valótlan személyi adatokat közölt, a lakásbérleti szerződést Sz. V. nevén írta alá, majd a lakásbérleti jogviszony létrejöttének igazolására a szerződés egy példányát átadta a lakástulajdonos bérbeadónak.

A Fővárosi Ítéltábla másodfokú ítéletében az első fokú ítélet tényállásának e részét annyiban helyesbítette, illetve egészítette ki, hogy a terhelt a tényállás 1./ pontjában írt ismeretlen férfival 2010. június 1. napjaiban állapodott meg, a tényállás 2./ pontjában a lakásban talált kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 267-szerese, az 1./ és 2./ pontban foglalt kábítószerek együttes hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 447,8-szorosa, a különösen jelentős mennyiség alsó határának 44,78-szorosa, és a terhelt a tényállás 1./ és 2./ pontjaiban szereplő kábítószer nagy tételben kívánta ismeretlen személyek részére értékesíteni. A másodfokú bíróság egyebekben a tényállást megalapozottnak találta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványát a védő a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontjára alapította és arra hivatkozott, hogy a terhelttel szemben a Btk.2.§-ában foglaltak téves alkalmazásával törvénytörő büntetés került kiszabásra. Kifogásolta

a védő a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályaira figyelemmel az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazását, mivel ennek alapul vétele mellett a másodfokú bíróság által alkalmazott minősítés szerint a kiszabható büntetési tételkeret 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztés, ugyanez a korábbi hatályos Btk. szerint 5-től 10 évig terjedő szabadságvesztés. Erre tekintettel indítványozta a védő a támadott határozat megváltoztatását, a terhelttel szemben a korábban hatályos Btk. rendelkezéseinek alkalmazását és ehhez kapcsolódóan a kiszabott büntetés enyhítését.

A Legfőbb Ügyészség BF.1478/2014. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak jelölte meg. A legfőbb ügyészi álláspont szerint a Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálati indítványban kifejtettektől eltérő okból, de törvénysértően minősítette a terhelt cselekményét, azonban a törvénysértő minősítés nem járt törvénysértő büntetés kiszabásával, ezért - és mivel a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány nincs - a minősítés megváltoztatására nincs törvényes lehetőség.

Az átiratban kifejtettek szerint az irányadó tényállás szerint a terhelt terhére a kábítószer vonatkozásában befejezett kereskedelmi tevékenység róható, ezért cselekményének helyes minősítése - az elbíráláskori Btk. szabályainak kedvezőbb voltára is tekintettel - a hatályos Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette lenne.

Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség - mivel a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti eljárási szabálysértést nem észlelt - a támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A terhelt és védője a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra észrevételt nem tett.

- . -

A terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján eljárva a Kúria a Be.420.§ (1) bekezdése szerint tanácsulésen, a Be.423.§ (4) és (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban megjelölt okból, valamint a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában felsorolt hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértések szempontjából vizsgálta felül a támadott ítéletet. Felülbírálata során a Kúria a megjelölt körbe eső eljárási szabálysértést nem észlelt, a védő indítványát pedig alaptalannak találta.

A védő által hivatkozott Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

E felülvizsgálati okot érintően előljáróban rögzíteni szükséges, hogy a védő alappal kifogásolta a másodfokú bíróságnak a büntetőtörvény időbeli hatályával kapcsolatban kialakított álláspontját, és azt az érvelést, amely alapján a Fővárosi Ítéltábla másodfokú ítéletében a terhelttel szemben a cselekmények elbírálásakor hatályos törvény rendelkezéseit alkalmazta. A két törvény általa irányadónak tekintett rendelkezéseit az ítéltábla ítélete 8. és 9. oldalán vetette össze, a saját minősítéséhez képest helytállóan vetette össze az irányadó büntetési tételkereteket és a feltételes szabadságra vonatkozó szabályokat, azonban tévedett, amikor a Btk.2.§-a alkalmazása körében jelentőséget tulajdonított eljárásjogi jogintézménynek is, amikor a másodfokú eljárásban érvényesülő súlyosítási tilalomról tett említést, és ehhez kapcsolódóan akkor, amikor az irányadó büntetési tételkereteknek másodlagos jelentőséget tulajdonított.

A Btk.2.§-ában írtak a büntető anyagi jog szabályainak alkalmazása mikéntjét érinti, azt határozzák meg, hogy a terhelt cselekményére mely anyagi jogi törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

A súlyosítási tilalom a büntetőeljárás jog jogintézménye, ekként kihatása nem lehet az alkalmazandó anyagi jog megválasztására. (A Fővárosi Ítéltábla álláspontja ezen túlmenően azért is helytelen, mert adott esetben ugyanazon terhelt ugyanazon cselekményei vonatkozásában eltérő alkalmazandó jogot eredményezhetne az ügy elsőfokú és másodfokú fázisában.)

A terhelt kábítószerrel visszaélési cselekményei minősítése kapcsán viszont a Kúriának a legfőbb Ügyészség észrevételével kellett egyetértenie. Tévedett ugyanis a Fővárosi Ítéltábla, amikor a terheltnek az első fokon eljáró bíróság által helyesen kereskedésként értékelt cselekményét pusztán a kábítószer megszerzéseként látta elbírálhatónak és a cselekményt ehhez igazodóan minősítette.

Helytállóan mutatott rá a Legfőbb Ügyészség átiratában arra, hogy az irányadó tényállás szerint a terhelt anyagi gondokkal küzdött, nagy tételben történő értékesítés céljából vett át külföldön és szállított az országba különböző kábítószereket. Ezen túlmenően a lakásán lefoglalt kábítószerrel ugyancsak nagyobb tételben kívánta értékesíteni. Lakásán a kábítószer mellett kábítószer adagolására, csomagolására, hígítására szolgáló eszközöket és anyagokat is találtak. E körülményekből megállapítható, hogy a terhelt cselekményeit rendszeres haszonszerzésre törekedve valósította meg. A Kúria e körben kialakított gyakorlata szerint ezért bűncselekménye a kereskedelem befejezett alakzataként értékelendő.

A terhelt kábítószerrel visszaélési cselekményének elsőfokú bíróság általi minősítése ezért helyes volt, és a korábbi Btk.282/A.§ (1)

bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése szerinti bűncselekményt a törvény 5 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel rendelte büntetni. A cselekményt a hatályos Btk. rendelkezései szerint minősítve ugyanezen büntetési tétel lenne irányadó.

Az 5 évtől 20 évig terjedő büntetési tételkereten belül a halmazati büntetésként kiszabott 9 évi fegyházbüntetés és 6 év közügyektől eltiltás törvénysértő büntetésnek semmiképp sem tekinthető. Erre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a Be.416.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felülvizsgálati ok teljes körűen nem valósult meg, mivel a bűncselekmény törvénysértő minősítéséhez, a büntetőjog más szabályának megsértéséhez törvénysértő büntetés kiszabása nem társult.

A Kúria ezért a terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2015. április 16.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Szatmáry Béla s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő
Bné